

Tóth-Kurtz Márton: Egy estém otthon

Az évektől hallani a nyolc órák nem múlnak.

Nem is lesz másképp ez, amíg a világ, az világ lesz.

Dühös is lehetnél! Hiszen otthon már jöttödöt várják!

Pénzt hozó fáradt kezeid, miért nem arcukat simítják?!

Megszakadsz, de példát mutatni remélsz.

Az olajos gépezetben vagy, csak egy porszemnyi fogaskerék.

Legyen mit enni, s hajlék a fejek felett,

Csak ülsz fáradtan, eltelt a nap s őket nézve beesteledett.

Csak pár óra marad együtt,

de felér az egész nappal.

Egyetlen megölelt pillanat értelmet hajt, s felébred mosolyod, édes mosolyuk
alatt.

Hétköznapi a vacsora, de velük nem mindennapi a kenyér.

A körbeült, s terített asztal,

az egész kerek világgal felér.

Megbecsült a jelen, a jobb élet csak a panaszra van.

Ha nem várna senki haza, akkor mit sem érne az egész élet maga.

De téged várnak, hát a leggazdagabb te vagy.